

[Kaj Poulsen]

ved. Vi mener, at disse reguleringer skal ske i sammenhæng med reguleringerne på satsene. Specielt er det nødvendigt nu, hvor de mennesker, der får ydelser af systemet, har haft en betydelig nedgang i deres økonomiske levevilkår. Derfor synes jeg, det er lidt svært at forstå, at ministeren ikke har opfattet, hvad det var, vi sagde.

Så vil jeg også godt meddele, at vi selvfølgelig i udvalget vil drage omsorg for, at vi får de tal, der har ligget til grund for udregningerne af denne stigning. Jeg vil samtidig fastslå, at socialdemokratiet i princippet er enig i, at denne ordning skal hvile i sig selv, men spørgsmålet er, hvornår reguleringen skal komme.

Så vil jeg godt sige, at det var ikke overraskende, at arbejdsministeren så velvilligt på fru Lone Dybkjærs, ikke nye tanker, for vi har jo set dem før, ved finansloven sidste år bl.a., om, at regeringen og det radikale venstre drager omsorg for, at mennesker, der har det nogenlunde rimeligt i dette samfund, skal hjælpes en lille smule mere, og så skal de, der har det skidt, have det lidt mere skidt. Det har jo været melodien i tre år. Det, man siger, er, at efterlønsmodtagerne er gået på efterløn – og lad mig bruge det samme udtryk, som ministeren brugte – i tillid til, at bestemte regler er gældende. Det er jo den samme situation som for de efterlønsmodtagere, som var gået på efterløn, inden denne regering kom til, og som nu har måttet se deres levevilkår betydeligt forringet, men her er der ingen omsorg for nogen, hverken fra regeringen eller fra det radikale venstre. Vi må bare konstatere, at man mener, at når denne krises problemer skal løses, skal de løses primært ved, at de dårligst stillede må holde for, og de, der altså har det lidt bedre, skal have en lille smule oveni. Det er fint, men det er da ikke noget nyt; det er bare en markering af, at regeringen og det radikale venstre kører videre med deres dybt, dybt sociale og reaktionære politik på dette område.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Når jeg går herop igen, er det, fordi jeg ikke helt kan forstå, at arbejdsministeren ikke tog mig med i den gruppe af folketingsmedlemmer, som her fra talerstolen har sagt »sammenkædning«, for jeg sammenkædede

ret meget, da jeg var heroppe, og det vil jeg lige sikre mig ikke går over i historien at jeg ikke har gjort, for man kan naturligvis ikke adskille dette. Alle efterlønsmodtagere følger jo reguleringslovene eller de manglende reguleringslove på dette område, og derfor er der altså en sammenhæng, hvad enten man nu vil være ved den eller ej. Der har tidligere været en debat om, at hvis der kom flere efterlønsmodtagere til, end man har regnet med, skal man ud i den finansiering, som nu engang er vedtaget, og det er jeg ikke uenig i, men det, jeg efterlyste en forklaring på af ministeren, var faktisk, hvorfor vi nu, jeg ved snart ikke for hvilken gang, skal til at lave nogle småændringer her, vel vidende, at der kommer forslag om store ændringer på området senere på sæsonen, og hermed tænker jeg ikke blot på en eventuel nyregulering af disse ting, men på større ændringer, når Bonnerup Nielsen-udvalget har talt. Jeg synes, hele dagpengeloven efterhånden er blevet et kildent spørgsmål, og jo flere ændringer der kommer af sådan nogle småting – som for det enkelte menneske selvfølgelig godt kan være store – jo mere administrativt umulige bliver tingene at have med at gøre. Vi ved, at vi får nye forslag, og derfor vil jeg appellere til, at man ikke lader være med at se, at der her er en sammenhæng, en sammenkædning, men venter og får lavet det her i sammenhæng med den regulering, som, i alt fald efter hvad både regeringspartierne og ikke mindst de radikale har annonceret, skal komme.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg står også helt uforstående over for, at ministeren står uforstående over for, at VS kæder fastfrysning af dagpengesatserne sammen med dette forslag. Tingene hænger nu engang sammen. I marts 1982 var medlemsbidraget 3,75 gange den maksimale dagpengesats. Nu foreslår man, at medlemsbidraget skal hæves til 7,25 gange den maksimale dagpengesats. I den forløbne periode siden efteråret 1982 er dagpengesatserne overhovedet ikke blevet reguleret for arbejdsløse og kun i meget beskedent omfang for visse efterlønsmodtagere, nemlig dem, der gik på efterløn inden den 1. januar 1983. Det vil sige, at folk, der er arbejdsløse, i den periode, der er forløbet, har betalt mere og mere og mere og